

نظرخواهی راجع به کتاب کافی و ثقة الاسلام کلینی

چکیده: این مقاله شامل پرسشهاست در زمینه‌های: ۱. نقش حدیث در شناخت دین ۲. جایگاه کتاب کافی در فرهنگ شیعی ۳. اهداف شیخ کلینی از تنظیم و تدوین کتاب کافی ۴. نیازمندی ضرورت پرداختن به تحقیق و ترویج کتاب کافی و شیخ کلینی و ۵. بایسته‌های پژوهشی مرتبط با کافی و کلینی؛ که توسط اندیشمندان معاصر: استاد محمد بیابانی اسکویی، دکتر محمد مهدی رکنی، حجت‌الاسلام محمد محمدی ری شهری و استاد علی ملکی میانجی پاسخگویی شده است. بر اساس پاسخهای این اندیشمندان، ۱. براساس حدیث شقین سرچشمۀ اصلی دین قرآن و حدیث است. ۲. کتاب کافی با توجه به قدمت و جامعیت و اعتبار، نه تنها در چالشهای فکری زمان خود نقش اساسی داشته است، بلکه برای زمانهای بعد نیز چنین نقشی دارد. ۳. برای ترویج کافی در روزگار حاضر به ویژه با توجه به معارف اعتقادی شیعی، باید بر مبنای آن تلاشهای بیشتری انجام شود که راه حلی مناسب برای پاسخ به خرافات و تحریفات است. ۴. پژوهش‌های حدیثی بیشتر و جدی‌تر برای شناخت کافی لازم است.



همه بزرگان و فقهای طراز اول شیعه به عظمت و جایگاه ویژه کتاب کافی اعتراف و با نهایت بزرگداشت و تکریم، از مؤلف آن یاد کرده‌اند. پرداختن به کتاب کافی، یعنی احیای مکتب اسلام و قرار دادن اسلام ناب در اختیار جامعه بشری و خدمت سترگ به علم و فرهنگ و دین. **کلیدوازه:** کلینی - پرسش و پاسخ / کافی - پرسش و پاسخ / عقل / کافی - اعتبار / حدیث / قرآن / اهل بیت علیهم السلام - مفسّر قرآن / تدوین حدیث

پنج پرسش راجع به کافی (متن پرسش‌ها در سفینه شماره ۱۸ آمده است).

پاسخ استاد محمد بیابانی اسکویی

جواب ۱) دین یعنی مجموعه احکام و عقاید و اخلاق و به طور کلی، همه وظایف بندگی که توسط پیامبر گرامی اسلام، برای مسلمانان بیان گردیده است. حال اگر کسی دین به این معنا را پذیرفت، چاره‌ای ندارد جز اینکه هر چیزی را که به عنوان امر دینی مطرح می‌کند، حتماً به پیامبر یا آنان که از سوی او علوم دینی را فراگرفته‌اند، مستند کند. روشن است که از نظر شیعه، در مرتبه اول کتاب قرآن و در مرتبه ثانی و در کنار آن، سنت پیامبر و کلمات امامان اهل بیت علیهم السلام است که بیان امور دینی در آنها آمده است. پس اگر کسی بخواهد دین را به صورت صحیح و بدون هرگونه انحراف و تحریف و آایش و بدعت پیدا کند، چاره‌ای ندارد جز اینکه به متون اصلی دین، یعنی قرآن و احادیث، مراجعه کند و باید همه اموری را که به عنوان امور دینی برایش مطرح می‌شود، به قرآن و احادیث معتبر عرضه نماید تا از آنچه از خارج دین به عنوان امر دینی مطرح می‌گردد، آگاه گردد و با بصیرت کامل به اظهار نظر در جوانب مختلف دین بپردازد.

جواب ۲) کتاب کافی یکی از مجموعه‌های مهم روایی شیعه است که کلمات امامان اهل بیت علیهم السلام را در جهات گوناگون دینی - اعم از امور اعتقادی و احکام تعبدی و اخلاق فطری انسانی - به جامعه دینی شیعه عرضه نموده است. از آنجاکه

کتاب کافی از جامعیّت لازم در تمام جهات دینی برخوردار است، لذا به یقین می‌توان گفت: یک کتاب کامل از وظایف بندگی انسان را در خود جای داده است. به همین جهت، از همان زمان تأثیف تا عصر حاضر، مورد مراجعة عالماں شیعه بوده و هیچ عالم شیعی خود را بی‌نیاز از آن نمی‌دانسته است. و به ضرس قاطع، می‌توان گفت که تشیع، حیات خویش را مرهون وجود کتاب کافی است. اگر کافی از فرهنگ دینی شیعه برداشته شود، دیگر نمی‌توان جای آن را پر نمود.

جواب ۳) مرحوم کلینی در روزگاری می‌زیسته که فرهنگ غالب در آن زمان، فرهنگ اعتزال و اهل حدیث تعدل یافته توسط اشعری بوده است. روشن است که هر دو فرهنگ و دیدگاه با معارف حقّه اهل بیت علیهم السلام متفاوت بودند. متکلمان شیعه در این راستا - با توجه به درگیری علمی و کلامی که با اهل سنت داشتند - برای پاسخگویی به آنان ناچار بودند به مطالب عقلی و نظری معتزله مسلح شوند. در نتیجه این گونه جبهه‌گیری در مقابل آنان، به تدریج از معارف اصیل دینی - که توسط امامان اهل بیت علیهم السلام بیان شده بود - تحت شعاع قرار می‌گرفت. به نظر می‌سد مرحوم کلینی برای احیای این معارف اصیل و توجه دادن عالماں شیعی به اصلت معارف موجود در کلمات امامان اهل بیت علیهم السلام و زدودن برخی افکار و آراء غیر دینی که در حوزه معارف دینی رخنه می‌کرده، دست به این کار زده و در این کار، به یقین می‌توان گفت که موفق و مورد تأیید بوده است.

جواب ۴) به نظر می‌رسد در زمان حاضر، همان ضرورتی که در زمان کلینی برای تدوین و جمع آوری کافی وجود داشته، برای پرداختن به تحقیق و ترویج کتاب کافی و دیگر اصول روایی شیعه وجود دارد. زیرا اگر در آن زمان، افکار بیگانه توسط معتزلیان و مترجمان فلسفه در حوزه دینی وارد می‌شد، امروزه هم افکار بیگانه با روشهای مختلف و گوناگون، معارف اصیل دینی تشیع را مورد هدف قرار داده است. در آن زمان، مرحوم کلینی با تدوین و جمع آوری کلمات نورانی اهل

بیت‌الله توانت معارف اصیل دینی را در جامعه دینی شیعه رونق بخشد. امروز نیز با تحقیق و ترویج کتاب کافی می‌توان جوانان تحصیل کرده شیعی را با تشیع راستین آشنایی داد.

جواب ۵) یکی از امور مهم دینی که در درجه اول همت عالمان دینی بوده، تبیین احکام و وظایف تعبدی بندگان بوده است که کتب فراوانی در این زمینه توسط محققان و کارشناسان عرضه شده و می‌شود. اما در مقابل، در جهات اعتقادی و اصول معارف دینی -که پایه و اساس احکام تعبدی فقهی می‌باشد- آن گونه که شایسته است دقّت و تحقیق نشده است. البته هیچ‌گاه عالمان دینی از این جهات هم فارغ نبوده و در اعصار مختلف مصنفاتی در این زمینه تحریر شده است. ولی باید معارف اعتقادی اصیل شیعی، چنان‌که در کافی و دیگر کتب معتبر روایی جمع آوری گردیده، به صورت منظم و با دید اجتهادی - چنان‌چه در فقه صورت گرفته - در معارف اعتقادی و اخلاق دینی هم صورت گیرد. لذا باید کتبی همچون وسائل الشیعه -که جامع روایات فقهی است و با نظمی خاص تدوین یافته و کار را برای محققان و مجتهدان در حوزه فقه آسان‌کرده است - در حوزه معارف اعتقادی و اخلاق دین فطری، گردآوری شود و تعارض روایات در محتواها برطرف شود و بیانها و توضیحاتی در ابواب مختلف تدوین شود. نیز باید تعلیقات و حواشی و شروحی که برای کتاب کافی توسط عالمان دینی نوشته شده و به صورت خطی در کتابخانه‌ها نگهداری می‌شود، احیاء شده و به جامعه علمی کشورهایی که دارای حوزه‌های علمی‌اند، عرضه گردد.

پاسخ دکتر محمد‌مهدی رکنی
با سلام، ضمن تشکر، با توجه به کمی فرصت، پاسخ پرسشها را به شرح زیر عرض می‌نماید:

جواب ۱) بدیهی است که شناخت صحیح دین را باید از مدارک و منابع دینی

جُست، که از آن جمله، اخبار و احادیث رسول خدا^{علیه‌الله} و عترت معصومش می‌باشد؛ چنان‌که در حدیث متواتر «تَقْلِين»^۱ به آن تصریح شده است.

اینکه پیامبر اکرم ما، امّت را بعد از قرآن به عترتش ارجاع داده و به صورت ترکیب مزجی، قرآن و عترت را با هم ذکر کرده، شاید یک علت‌ش این باشد که «کتاب» معلم و مبین می‌خواهد؛ به ویژه کتابی که تا قیام قیامت باید راهبر و هدایتگر امّت اسلامی باشد. کتاب خدا به صریح آیه ۷ سوره آل عمران، شماری از آیاتش متشابه و تأویل پذیر است و تأویل صحیح آن را راسخان در علم می‌دانند؛ که به دلیل احادیث بر جا مانده از عترت پیامبر اعظم، آنان مصدق کامل راسخان و عالم به محکم و متشابه و ناسخ و منسخ و ظاهر و باطن کلام الله می‌باشند. بنابراین، نقش احادیث ائمه معصومین^{علیهم‌الله} در تفسیر و توضیح قرآن -که معجزه جاوید پیامبر اسلام است - بیان شد. و کتاب شریف کافی در بردارنده حدود ۱۶۰۰۰ حدیث می‌باشد؛ پس بسیار قابل اعتنای و توجه است.

۱. حدیث تَقْلِين در کتب حدیث و تفسیر فریقین، در حد تواتر با الفاظ مختلف در موارد گوناگون، از سوی رسول مکرم^{علیه‌الله} بیان شده، حدیث در کتابچه‌ای با ۴۸ صفحه و مشخصات زیرین منتشر شده است: الشیخ قوام الدین الوشنوی و الأستاذ محمد الواعظ الخراسانی، حدیث التقلین، المجمع العالمي للتقریب بین المذاهب الإسلامية، ۱۴۱۶ هـ. / ۱۹۹۵ م، مؤسسه الكلام، بسعی محمد سعید معزالدین، ۵۰۰ نسخه.

(شیخ قوام الدین در بخش اول کتابچه، اسناید و روایات متعددی که در کتب و مسانید اهل سنت و نیز عبقات الانوار بوده نقل کرده (از قرن اول تا سیزدهم) و در پایان ذیل تنبیهات (ص ۳) می‌نویسد: إنما لأنكرو ورد النص في التمسك بالسنة السنئي المحمدية في مثل «كتاب الله و سنتي»، بل المراد أن تلك النصوص غير حديث التقلين المتعلق عليه بين فرق الإسلام») و استاد محمد واعظزاده در بخش دوم معانی بلند و نتایج مهمی گرفته‌اند که از آنهاست: «۱. إن العترة كالكتاب حجة و سندًا بمعنى: أن هذين الأصلين كلًّا منها دليل و سند و حجة مستقلة، لا يعني أن توافق و تطابق الحجتين يُشكّل حجةً واحدة... ۲. الاقتران بين الكتاب والعترة دليل على عصمة العترة، كما أن الكتاب معصوم من الخطأ... و على هذا الأساس فإن العترة هم أشخاص مخصوصون من أهل بيت النبي^{علیه‌الله} لهم صفات العصمة و ليس كل ذريته النبي... ۳. إن العترة ككتاب الله تعالى باقية إلى يوم القيمة ولن يخلو العالم من هذه العترة. وعن هذا الطريق يمكن الاستدلال بهذا الحديث على ضرورة وجود الإمام صاحب العصر والزمان^{علیهم‌الله} حيًّا».

جواب ۲) کتاب شریف و تأليف مُنیف «الكافی» از دیرباز نزد علماء و فقهاء شیعه پایگاهی والا و رفیع داشته است؛ زیرا:

اولاً قدیم‌ترین کتاب حدیث شیعه است که با نظمی منطقی و تبییبی عالمانه، احادیث و مرویات معصومین مخصوصاً امام محمدباقر و امام جعفر صادق علیهم السلام را گرد آورده؛ یعنی آنچه از اصول اربعمائیه به دستش رسیده (که همانند یادداشت‌های روزانه دانشجویان از تقریرات استاد است) منظّم و مرتب کرده و به صورت کتابی کلان درآورده تا از حوادث زمانه محفوظ ماند.

ثانیاً جامعیت آن اثر دیرینه سال است که شامل اصول و فروع اسلام می‌باشد. و در بخش اصول (جلد دوم) اخبار مربوط به اخلاق و رفتار را آورده (کتاب الإيمان و الكفر، کتاب العشرة) است. یعنی به احادیث اعتقادی یا مباحث فقهی بستنده نکرده است.

ثالثاً: حسن سلیمان مؤلف دانشمند در تبییب مطالب و تنظیم احادیث، به این معنی که اصول کافی با «كتاب العقل و الجهل» (ص ۱۰) و کتاب «فضل العلم» (ص ۳۰) آغاز می‌شود، سپس به «كتاب التوحيد» (از ص ۷۲) می‌رسد^۱ و اثبات صانع و یکتایی اش و سایر مباحث مربوط را می‌آورد. این شیوه تنظیم احادیث، اهمیت و قداست عقل و علم را در فرهنگ شیعه و اندیشه آن عالم شیعی می‌رساند، و امروز برای ما مایه افتخار است؛ هم در برابر اشاعره و هم در بحث با عقل‌گرایان و فیلسوف نماها یا غرب‌زدگان.

رابعاً: عصر زندگی نقہ‌الاسلام محمدبن یعقوب کلینی که مصادف با عصر غیبت صغیری وجود ناییان خاص ولی عصر حجّة بن الحسن - عجل الله فرجه - می‌باشد. این تقارن زمانی بی‌تردد، راه‌گشای مشکلات علمی و دینی آن بزرگ می‌شده؛

۱. نک: محمدبن یعقوب الكلینی الرازی، الأصول من الكافي، الجزء الأول، عنی بنشره الشیخ محمد الآخوندی مؤسس دارالکتب الإسلامية، طهران، مطبعة الحیدری، بی‌تا.

یعنی از امدادهای نهان و آشکار ولی زمان(عج) و نایبansh برخوردار میگشته است. و این فضیلت و مزیتی است که سایر محدثان یا فقیهان، از آن تا این حد بی بهره بوده‌اند؛ چون در عصر غیبت کبری می‌زیستند.



جواب ۳) معمولاً پدیدآورندگان اثر مکتوب و مؤلفان کتاب، هدف یا اهداف خود را در ابتدای آن ذکر می‌کنند. مؤلف دانشمند و خوش قریحه ما نیز از این مهم غفلت نکرده و در خطبه «الأصول من الكافي» پس از حمد و ثنای آفریدگار با الفاظی بلیغ و شهادت به رسالت حضرت محمد مصطفی و وصایت علی مرتضی و اولاد معصومش - صلوات الله عليهم - به برادر دینی اش - که از او کتابی جامع در معالم و معارف و احکام دین خواسته - خطاب می‌کند، و پس از گلایه از اهل زمان و نادانان، برای رفع اشکالهای آن برادر - و بلکه همه برادران شیعی اش - دست به جمع احادیث صحیح معصومین می‌زند و به شیوه‌ای که (در پاسخ ۲) اشاره شد، منظم و فصل‌بندی می‌کند. کوتاه سخن اینکه هدف آن بزرگ مرد موفق و مؤید، ارائه مجموعه احادیث ائمه اثنا عشر در تمام مباحث اسلامی - از اصول و فروع و اخلاقیات و آداب و سُنَّت - می‌باشد؛ حتی روضه کافی را به احادیثی که در آن ابواب نمی‌گنجیده یا وثاقت لازم را نداشته، اختصاص داده تا چیزی فوت نشود و خبری نانوشته نماند.

جواب ۴) از آنچه در سه جواب پیشین گفته شد، اهمیت کتاب «الکافی» و ضرورت پرداختن به این مرجع مهم حدیثی معلوم گردید. علاوه بر آن، زمان ما که عصر ارتباطات سریع نام گرفته و کشورهای جهان در پنج قاره، همه با وسائل الکترونیکی، از هوا و زمین به هم مرتبط شده، تبلیغات سوء و شباهات ظاهر فریب زودتر از گذشته به کشورهای اسلامی و شیعی می‌رسد، و گویا سهم ما از این افساد و اضلال بیشتر است. در هر حال، به حکم «مقابله به مثل»، ما نیز باید در ترویج قرآن و حدیث - که دو منبع اصیل اسلام‌شناسی است - کوشنا باشیم. بی‌مناسبت

نیست برای پی بردن به اهمیت کتاب کافی به عرض خوانندگان برسانم:

در سال ۱۳۵۴-۱۳۵۵ که از طرف دانشگاه مشهد برای استفاده از فرصت مطالعاتی به پاریس رفته بودم، با جوانی فرانسوی -که به ظن قوی باکلیسا در ارتباط بود- آشنا شدم که پایان نامه تحصیلی اش ترجمه اصول کافی به زبان فرانسه بود. مقصود این است که آنان، از آن زمان و بلکه سالها جلوتر به اهمیت «الأصول من الكافي» پی برده و در صدد ترجمه آن برآمده بودند، و چه ارزان و راحت با منابع حدیث و عقاید و باورهای ما آشنا می شوند. و بنده اطمینان دارم بسیاری از دانشآموختگان ما در مقطع لیسانس، حتی در رشته های علوم انسانی (غیر از دانشجویان دانشکده های الهیات) کتاب کافی را نمی شناسند؛ تا چه رسید به اینکه از آن بهره مند شوند و مثلاً بدانند که کلینی اثر گران سنگ خود را با ارزش گذاری و معرفی عقل و علم آغاز می کند و بعد به کتاب «توحید» می رسید (و ادله ای عقلی بر اثبات صانع می آورد)، و پس از آن به جای عنوان شرایط امام و امامت، روایات این باب را عنوان «كتاب الحجّة» می دهد، تا همان طور که در بسیاری از احادیث آمده، امام را حجّت خداوند معرفی کند، که با در نظر آوردن معنی اصلی آن، یعنی الدلالة المبيّنة للحجّة؛ ای: **أَلْتَصِدِ الْمُسْتَقِيم**^۱ اهمیت و حُسن انتخاب این نامگذاری معلوم می شود، و امام در چهره راهنمای روش نگر راه مستقیم نمودار می گردد. بنا بر آنچه گفتیم، ضرورت ترویج کتاب کافی روشن و مبرهن شد.

جواب ۵) کارهای پژوهشی بايسته و لازم نسبت به متون کهن دینی و حدیثی را اهلش نیک می دانند: انتخاب قدیم ترین نسخه خطی و مقابله با سایر نسخ، ذکر نسخه بدلهای و تحسیه و توضیح مشکلات متن و غیر اینها. این گونه تحقیقات عالمانه نسبت به «الکافی» انجام گرفته، اگر باز هم بشود تا این اثر کهن سال - چنان که ریخته

۱. نک: ابوالقاسم الحسین بن محمد المعروف بالراغب الإصفهانی، المفردات في غريب القرآن، تحقيق و ضبط: محمد سید کیلانی، عُنیت بنشره المکتبة المروضویه، طهران، بی تا.

خامه نویسنده بوده - در اختیار شیفتگان امروز قرار گیرد خوب است و افزون بر ثواب اُخروی، سود مادّی هم - ان شاء الله - خواهد داشت؛ ولی آنچه در نظر این تحقیر لازمتر است و مورد رضای ولی عصر - عجل الله فرجه - می باشد، این است که به نکته باریک و مهمی که مدیر مسئول محترم سفینه - در سر مقاله شماره ۸، ص ۴ - نوشته، بیشتر توجه کنیم: «در مورد دیگران عمدتاً به تغییر بینش بیندیشیم تا افزایش دانش، همزبانی با این نسل را نادیده نگیریم»؛ این پند و خیرخواهی را که از سر دل‌سوزی و احساس مسؤولیت است، درباره «الأصول من الكافي» انجام دهیم. بدین معنی که برای دگرگونی در بینش و عقیده نسل جوان، احادیث مناسب و خردپذیر از آن گنجینه پُرگهر برگزینیم و با توضیحی درخور و نامی زیبا و گویا، چاپ کنیم و به بهای ارزان، بدون سود مادّی، در دسترس نسل شکست‌خورده و سرگردان فعلی قرار دهیم تا با حجّتهای الاهی بیشتر آشنا شوند و با راهنمایی آنان - که با زبان فطرت و وجودان سinx گفته‌اند - به خدای سبحانه و آفریدگار مهربان راه یابند و لذت بندگی او را بیابند. اگر نتیجه‌ها خالص باشد، بی‌تردد. بذرهای کاشته ثمریخش خواهد بود. والسلام علی مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى.

پاسخ حجت‌الاسلام محمد محمدی ری شهری

جواب ۱) کتاب کافی در رأس کتب اربعه و مهم‌ترین کتاب در حوزه حدیث شیعه است و از این جهت، مؤلف آن نیز از رجال مهم شیعه تلقی می‌شود. از این رو، این کتاب شریف و مؤلف آن می‌باید مورد توجه ویژه قرار گیرد. این توجه می‌تواند در جهات ذیل باشد:

۱. تحقیق مجدد کافی بر اساس مهم‌ترین نسخه‌های موجود از آن، به شکلی نو، مطابق با استانداردهای شناخته شده در تحقیق.
۲. توجه خاص به آسناد آن از جهت تحریفات و تصحیفات واقع شده در اسماء راویان.

۳. نگارش تازه از شرح حال و حیات علمی مرحوم کلینی.
۴. التفات به شیوه مرحوم کلینی در نقل آسناد (تحویل، اختصار و تعلیق).
۵. توجه خاص به شیوه مرحوم کلینی در تبییب کتاب کافی.
۶. بررسی شیوه وی در ترتیب احادیث هر باب.
۷. یافتن منابع وی در هر کتاب و باب از کتابها و ابواب کافی.

به لطف خدا در چهار جهت اول، گامهای خوبی در مؤسسه علمی - فرهنگی دارالحدیث برداشته شده و کتاب کافی در شرف طبعی وزین و با تحقیقی شایسته است. در تحقیق جدید، ضمن بهره‌گیری از نسخه‌های متعدد و نقل دقیق نسخه بدلهای، به آسناد این کتاب شریف نیز توجه خاصی شده و به تعلیقات درخور توجهی مزین گشته است. در این تحقیق جدید، به شرح حال و حیات علمی مرحوم کلینی نیز توجه خاصی شده و در مقدمه به تفصیل، به این مسئله پرداخته شده است. از نکات قابل اهمیت در مورد این کتاب شریف - که کمتر بدان توجه شده است - می‌توان به این نکته اشاره نمود که کافی یکی از مهم‌ترین منابع حتی در نگارش سایر کتب اریعه (من لا يحضره الفقيه، تهذیب الاحکام و الاستبصار) است. اگر چه شیخ صدوق در کتاب من لا يحضره الفقيه، خیلی به ندرت از مرحوم کلینی نام برده است، اما با تطبیق این کتاب با کتاب کافی می‌توان پی بردن که یکی از منابع مهم شیخ صدوق در تدوین کتاب الفقيه، کتاب کافی است؛ چنان‌که مجلسی اول در روضة‌المتّقین به این نکته تصریح کرده است. شیخ طوسی نیز اگر چه در موارد قابل توجهی به نقل خود از کافی تصریح نموده است، لیکن در موارد قابل توجهی نیز به اخذ از کافی تصریح نکرده است و این نکته تنها با تطبیق و مقایسه تهدیبین با کافی به دست می‌آید.

جواب ۲) مرحوم کلینی در مقدمه کافی می‌نویسد که یکی از برداران دینی به خاطر تعارض روایات در موضوع واحد، از درک حقیقت و اینکه کدام روایت

درست است، عاجز و درمانده است و نیز کتابی جامع -که شامل اصول و فروع و مواعظ... باشد - وجود ندارد تا بدان مراجعه کند. بنابراین، مرحوم کلینی به درخواست وی کتابی جامع در اصول دین و فروع دین و مواعظ و در حد امکان فارغ از نقل روایات متعارض فراهم می‌کند؛ اما در نهایت اشاره می‌کند در مواردی چاره‌ای از نقل روایات متعارض وجود ندارد و راه اساسی این است که با وجود قرائن خارجیّه - همانند موافقت عامّه با یکی از دو حدیث متعارض یا شهرت یکی از دو حدیث متعارض - حدیث مخالف با عامّه یا حدیث مشهور را اخذ و حدیث دیگر را طرح نماید و اگر این هم ممکن نبود، از باب تسلیم، در عمل به هر یک از دو حدیث متعارض مخّبّر است. از این رو، هدف نهایی مرحوم کلینی نگارش کتابی جامع در جمیع فنون و دانش‌های اسلامی بوده است که در آن مشکل تعارض احادیث تا حد زیادی کمزنگ شده است و با دستوری که در مقدمه مبنی بر جستجوی قرائن خارجیّه و تخيیر در صورت نبود قرائن داده، سعی کرده است که مشکل را کاملاً حل نماید.

در مورد شیوه مرحوم کلینی نیز عرض می‌شود که وی سعی کرده است کتابها و ابواب کتاب کافی را با نظر به اهمیّت و ابتلا و ترتیب کتابهای فقهی مرتب نماید. بنابراین، ابتدا برای کافی دو بخش اصول و فروع در نظر گرفته است و بخش اصول را مقدم بر بخش فروع کرده است. در بخش اصول نیز کتاب عقل و جهل را نظر به اهمیّت آن، مقدم کرده است و بعد کتاب فضل علم و بعد کتاب توحید و.... در فروع نیز مانند کتابهای فقهی و نیز با نظر به اهمیّت و ابتلای مردم، با کتاب طهارت شروع کرده و بعد کتاب حیض و بعد کتاب جنائز و بعد کتاب صلاة و... آمده است. **جواب ۳**) با شناخت احادیث صحیح و معتبر و ترویج آنها می‌توان فرهنگ زیبای دین را به نمایش گذاشت. باید یک به یک خرافات و وصله‌های بی‌اساسی را که به نام دین رواج یافته است، شناسایی و در مقابل آنها آداب صحیح دین را -که

برگرفته از روایات معتبر است - منتشر و فرهنگ عمومی را اصلاح کنیم. به نظرم، خوب است در این خصوص، کتابی تهیه شود و با طرح یک‌به‌یک نادرستیها و کجیهایی چون اعتقاد به شانس، عطسه رانشانه صبر دانستن و مواردی از این قبیل، عقاید درست را بر اساس روایات، به عموم مردم معروفی کنیم. اساساً اسلام، برنامه جامع زندگی مادی و معنوی است و پیشوایان معصوم آن برای تمام شئون زندگی مردم دستورهای خاصی را ارائه نموده‌اند و ما باید به مردم آموزش دهیم که در تمام مسائل روزمره زندگی‌شان، از خوردن و آشامیدن گرفته تا ازدواج و خرید خانه و عزاداری، به دنبال احادیث آن بزرگواران باشند و مقدمات لازم را برای آشنایی بیشتر مردم با احادیث فراهم آوریم.

جواب ۴) متأسفانه در جامعه امروز، به ویژه جوانان، فقر فرهنگی و دینی عجیبی مشاهده می‌شود؛ به طوری که گاه از اصول دین خود جز چند نام چیز دیگری نمی‌دانند. برای مثال، اگر از آنان پرسیده شود که این توحیدی که شما از آن نام می‌برید یا صفات سلبیه و ثبوتیه خداوند متعال را در چند جمله توضیح دهید، پاسخ در خور توجهی نخواهد شد. از همین رو، در مواجهه با اهل سنت و طرح مسائلی همچون رؤیت خداوند در قیامت، غافلگیر و در پایبندی به عقاید خود سست می‌شوند. بعد از این مقدمه، عرض می‌شود که کتاب کافی در دو بخش اصول‌الدین و فروع‌الدین، تدوین شده و در هر بخش مرحوم کلینی فارغ از نقل روایات متعارض، سعی کرده است که به نقل روایات معتبر از مهم‌ترین و صحیح‌ترین مصادر روایی - که اغلب توسط اصحاب ائمه علیهم السلام نگاشته شده‌اند - پردازد. بر همین اساس، بخش اصول از این کتاب می‌تواند با ترجمه‌ای روان به زبانهای مختلف، مبین خوبی برای عقائد شیعه در سطح عموم مردم باشد و حتی لازم است کتابهایی به شکل درسی یا پرسش و پاسخ بر اساس محتوای این بخش از کتاب کافی به منظور آشنایی، با عقاید شیعه و مرحوم کلینی، برای جوانان تهیه و

تدوین نمود.

جواب ۵) صرف نظر از عقاید و رسوم بی اساس قومی و منطقه‌ای - که در میان شیعه وجود دارد - تقریباً تمام عقاید و فرهنگ شیعه برگرفته از روایات این کتاب شریف است. از همین جا می‌توان به نقش مهم این کتاب در فرهنگ و عقاید شیعی پی برد. برای مثال می‌توان به آداب غذا خوردن، دعا برای کسی که عطسه کرده، آداب سفر و آداب دفن میّت اشاره نمود که همگی برگرفته از روایات این کتاب شریف است. در بخش عقائد نیز عقائد شیعه برگرفته از روایات بخش اصول از این کتاب گرانقدر است.

نکته دیگر در مورد جایگاه کتاب کافی، منبع و مأخذ اول شدن این کتاب در حوزهٔ حدیث و فرهنگ شیعه برای سایر کتابهاست. حتی همان طور که در پاسخ سؤال دیگرگفته شد، این کتاب شریف را شیخ صدق و شیخ طوسی نیز جزو منابع کتاب خود قرار داده‌اند.

در پایان، توجّه به این نکته حائز اهمیّت است که آنچه درباره اعتبار این کتاب مهم و ارزنده عرض کردیم، به این معنا نیست که همه روایات آن معتبر و قابل استنادند؛ بلکه در این کتاب و سایر منابع روایی، روایات ضعیف و غیر قابل استناد نیز وجود دارد که توسط کارشناسان حدیث باید مورد نقد و تبیین قرار گیرد.

پاسخ استاد علی ملکی میانجی

جواب ۱) منابع معرفت و میزان شناخت، دونور مقدس عقل و دین‌اند. دین نیز بر دورکن رکین، یعنی کتاب خدا و سخنان معصومان و احادیث استوار است که بر اساس کلام خدا، احادیث نبوی و ولوی، نقش عالی در تبیین شریعت آسمانی دارند و بدون درنظرگرفتن احادیث، شناخت از دین ناقص و غیر ممکن است و چه بسا موجب گمراهی اشخاص گردد. از این روست که پیامبرگرامی اسلام دو ثقل گرانبهای قرآن و عترت را در میان امت به یادگار گذاشت و شرط گمراه نشدن را تمسّک به این

دو نور مقدس قرار داد و فرمود: این دو نور هرگز از هم جدا نمی‌شوند.

جواب ۲) کتاب شریف «کافی» کهن‌ترین و جامع‌ترین و مفصل‌ترین جامع حدیثی شیعه امامیه است که در زمان غیبت صغیری، به دست عالم و فقیه جلیل، کلینی رازی تدوین یافته است. این کتاب مورد احترام تمامی عالمان شیعه با گرایش‌های فکری مختلف در طول یازده قرن بوده است. شهید اول و محقق ثانی دو تن از ارکان اربعه فقه شیعه^۱ در مورد کتاب شریف «کافی» فرموده‌اند: کتابی در حدیث همانند «کافی» در میان شیعیان تدوین یافته است. حاج آقا بزرگ تهرانی نیز در مورد «کافی» می‌نویسد: کتابی نظیر آن در احادیث آل رسول نوشته نشده است.

جواب ۳) مرحوم کلینی در مقدمه کتاب «کافی» انگیزه اقدامش را برای تأليف این کتاب این‌چنین بیان می‌کند: یکی از برادران دینی، در پیامی اظهار داشته است مبنی بر اینکه: مردم زمان ما علم و دانش را رها کرده و در جهل و نادانی، غوطه‌ور شده‌اند؛ نام خود را مسلمان گذاشته‌اند، ولی از محتوا و متن اسلام بی‌خبرند؛ کارها را دلخواه و طبق عادت و رسوم و تقليد از نیاکانشان انجام می‌دهند و در همه امور، به عقل ناقص خود تکیه دارند. آیا چنین کاری درست است؟ آن‌گاه از قول او نقل می‌کند که درخواست نموده کتابی بنویسد که شامل جمیع علوم دینی باشد و او و همه مؤمنین را کفایت کند، تا کسانی که می‌خواهند حقیقت اسلام را از دیدگاه پیشوایان دینی ما و سنتهای استواری که مدار تکلیف و عمل‌اند، بدست آورند و بر طبق آنها عمل کنند، به آن مراجعه نمایند.

مرحوم کلینی خواسته آن برادر دینی را اجابت کرده، به تأليف کتاب «کافی» اقدام می‌کند. کتاب شریف «کافی» حاوی مباحث عقاید و کلام نقلی و مؤثر، اخلاق و احکام است و به لحاظ تبحر علمی مؤلف در اصول و فروع دین، مباحث

۱. آیت الله شیخ هاشم قزوینی چهارت رکن فقاهت شیعه می‌دانسته است: محقق اول، علامه حلبی، شهید اول و محقق ثانی.

در بخش‌های مختلف دینی با اسلوب و شیوه مناسب گزینش و عرضه شده است. با وجود تأکید بر تمثیل به دو منبع اصیل استناد کتاب و حدیث، از ارجگذاری به علم و عقل غفلت نگردیده است. وی در مقدمه «اصول کافی» نوشته است: من کتابم را با اختصاص دادن فصلی به عقل و علم و قدر و مکانت بلند و شایسته آن و نقص و کاستی جهل و بی‌مقداری و پستی اهل آن، آغاز نمودم، «إذ كان العقل هو القطب الذي عليه المدار، وبه يحتاج، وله الثواب و عليه العقاب».

جواب (۴) کتاب شریف «کافی» به لحاظ جایگاه بلند و بی‌بدیل خود، نقش ماندگاری در میان مذهب شیعه دارد که این نقش، اختصاص به گذشته و حال ندارد؛ بلکه در آینده هم خواهد داشت. زیرا مشتمل بر سخنان رسیده از پیشوایان معصوم در همه زمینه‌های اعتقادی و اخلاقی و فقهی است و مورد نیاز همه انسانها تا ابدیّت تاریخ است.

مؤلف گرانقدر آن نیز از عالمان وارسته و بزرگ شیعه است. عالم و فقیه پرهیزگار، علامه سید مهدی بحرالعلوم می‌نویسد: فضل کلینی و جایگاه برجسته وی در میان شیعیان و مخالفان مورد پذیرش همگانی است. زبیدی مؤلف تاج العروس می‌نویسد: ریاست فقهای امامیه در زمان مقندر عباسی (۲۹۵ - ۳۲۰ق) به وی منتهی گشت. میرداماد فلیسوف شهریار با تعبیری ارجمند، از جایگاه بلند علمی کلینی یاد می‌کند.

ترویج و بزرگداشت کتاب شریف «کافی» و مؤلف گرانقدر آن، امروزه از ضرورت و اولویّت خاصی برخوردار است. زیرا نظام سلطه جهانی و صهیونیسم، آشکارا مبارزه با تشیع را تشدید نموده است. فرق ضاله گوناگون به ویژه فرقه ضاله خشن وهابیّت و ریزه‌خواران و منسوبین این فرقه، با اتکا به دلارهای نفتی و پشتوانه سیاسی نظام سلطه، به شدت در برابر شیعه مشغول سمپاشی‌اند و از جمله با اختصاص بودجه‌های کلان، در صدد تضعیف آثار علمی شیعه هستند. کتاب کافی

نیز به عنوان کهن‌ترین جامع حدیثی شیعه، از این دشمنی بی‌بهره نمانده است و مخالفان با چاپ آثاری بر ضد آن به ابراز خصوصت پرداخته‌اند.

جواب ۵) چون محتوای «کافی» مشتمل بر سه بخش اعتقادی و اختلاقی و فقهی است، پرداختن به بخش‌های اخلاقی و فقهی فرصت دیگری را می‌طلبد. اما در مورد بخش‌های کلامی و اعتقادی مواردی به نظر رسید که در ذیل مذکور می‌گردد:

۱. استدراک مباحث اعتقادی کتاب «کافی» با استفاده از کتب کهن معتبر شیعه و پدید آوردن آثار و رساله‌های مستقل اعتقادی و تقویت کمی و کیفی آنها لازم و واجب است.

۲. عصر کلینی، اوج رواج نحله‌های مختلف کلامی و فکری و رسوخ نهضت ترجمه و تحولات سیاسی پیرامون امامت و رهبری است. غریبها و صهیونیستها به تحلیل و بازخوانی از جریانهای این عصر، علاقه وافری نشان می‌دهند و با استناد به متون قدیم و از جمله کتاب «کافی» آثاری را در این زمینه، با رویکردهای خصمانه و جهت‌دار در حال عرضه و القا هستند. ضروری است محققانی فرهیخته و صاحب‌نظر و مدافع مذهب حق، با تولید تحقیقات شایسته، فرصت را از دشمنان بازستانند. این کار دارای دو فایده است: یکی آنکه از کاوش و بازخوانی تحریف شده مبانی اعتقادی شیعه، پیشگیری می‌شود. دیگر آنکه تبیین و ابهام‌زدایی از بخشی از حقایق و جریانهای کج‌اندیش تاریخی - که مشابه و مماثل برخی از تفکرات امروزی‌اند - در تقویت مبانی اعتقادی شیعه و حرast و مرزبانی از آنها مؤثر است.